

Sygn. akt: I C 678/21 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 września 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K..L., Królestwo Danii

przeciwko A. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 678/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 12 lipca 2021 r. powód (...) z siedzibą w K.. L., Królestwo Danii wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. na rzecz powoda kwoty 2929,70 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 07.04.2019 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego wraz z odsetkami za opóźnienie, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż żądana kwota jest należna powodowi z tytułu umowy o kartę kredytową zawartej w dniu 09.10.2018 r. przez pozwaną z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., na którą się składają: należność główna 1519,58 zł tytułem wykorzystanego przez pozwaną limitu, kwota 1410,12 zł tytułem opłat. Zgodnie z umową (...) sp. z o.o. wydała pozwanej kartę kredytową oraz udzieliła pozwanej limitu w kwocie 900 zł, ponadto zgodnie z umową pozwana była zobowiązana do uiszczenia opłaty za każde rozpoczęte 100 zł limitu kredytowego. Z uwagi na niespłacenie przez pozwaną powstałego zadłużenia (...) sp. z o.o. złożyła pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. W dniu 30 grudnia 2019 r. powód zawarł z pożyczkodawcą umowę cesji wierzytelności nabywając rzeczoną wierzytelność wobec pozwanej, wraz z wierzytelnością przeszły na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Pozwana A. K., której doręczono odpis pozwu, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09.10.2018 r. pozwana A. K. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową (umowę o kredyt konsumencki) o numerze 2018/10/09 (...), na mocy której otrzymała od pożyczkodawcy kartę kredytową oraz limit kredytowy w rachunku karty w całkowitej kwocie 1600 zł, zobowiązując się do spłaty wykorzystanego limitu kredytowego.

(dowód : umowa o kartę kredytową k16-21)

W dniu 30 grudnia 2019 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła umowę cesji z (...) z siedzibą w K., Królestwo Danii.

(dowód: umowa cesji k. 74-103)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa cesji z dnia 30 grudnia 2019 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Z przedłożonej przez powoda umowy cesji nie wynika jakie wierzytelności były tą umową objęte, wierzytelności te miały być określone w Załączniku nr 1 do umowy, którego to załącznika do pozwu nie załączono.

W konsekwencji nie można ustalić, czy w/w umowa cesji obejmowała wierzytelność wskazaną w pozwie. Należy przy tym podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów.

Natomiast powód nie wykazał, iż wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy zawartej w dniu 09.10.2018 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. została przeniesiona z wierzyciela pierwotnego na powoda. Wobec powyższego powód nie wykazał swojej legitymacji do dochodzenia od pozwanej wierzytelności określonej w pozwie.

Skoro zatem nie wykazano tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwaną nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanej jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.